

בש"פ 1613/19 - מדינת ישראל נגד עבד אלזיז אלטורי, סאלם אלטורי, זאה טורי, אבראהים אל טורי

בבית המשפט העליון

בש"פ 1613/19

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים:

1. עבד אלזיז אלטורי
2. סאלם אלטורי
3. זאה טורי
4. אבראהים אל טורי

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת:

עו"ד שרית משגב

בשם המשיבים:

עו"ד מיכל קורן; עו"ד שי טובים

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיבים 1-4 מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, החל מיום 11.3.2019 ב-90 ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 24962-06-18 בבית המשפט המחוזי באר שבע, לפי המוקדם.

עובדות כתב האישום

2. ביום 11.6.2018 הוגש לבית המשפט המחוזי באר שבע כתב אישום נגד המשיבים 1-2, המייחס להם ניסיון לרצח, עבירה לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וכן תקיפה בצוותא, עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין. לאחר מספר ימים, ביום 19.6.2018, הוגש כתב אישום מתוקן לבית המשפט המחוזי לו הוספו כנאשמים המשיבים 3-4.

3. המתלוננים הם אחים השייכים לאותה משפחה. על פי עובדות כתב האישום, ביום 14.5.2018, בסביבות השעה 20:30, נסע אחד המתלוננים ברכבו ופגע במראת רכבו של המשיב 1. המתלוננים חששו מנקמתו של המשיב 1, שעמו הייתה להם היכרות מוקדמת, והחליטו לישון אצל אביהם באותו הלילה. בסביבות השעה 23:00, הגיעו המתלוננים למכולת ברהט, שם חיכה להם רכבו של המשיב 3. המתלוננים הבחינו ברכב זה והחלו בנסיעה מהחניה. הנהג ברכב המשיב 3 ניסה לחסום את דרכם מהחניה, אולם פעולתו לא צלחה והמתלוננים הצליחו לחמוק ממנו. הנאשמים 2-4 דלקו אחרי רכב המתלוננים בזמן שהמשיב 1 הגיע עם רכבו ועצר אותו בשולי הכביש. כאשר רכב המתלוננים חלף על פני המשיב 1, הלה זרק דבר מה לעבר חלון הרכב האחורי וניפצו. המתלוננים המשיכו בנסיעתם, כשהמשיבים בעקבותיהם, לאחר שגמלה בליבם החלטה לגרום למותו של אחד המתלוננים. סמוך לבית האב, עצרו המתלוננים את רכבם, והמשיבים יצאו לעברם בריצה בעודם אוחזים באלות ובמוטות ברזל, בעוד שהמשיב 4 נותר סמוך לרכב כשהוא אוחז במוט ברזל. המשיבים 1-3 הכו את אחד המתלוננים (להלן: המתלון הראשון) בראשו מכות נמרצות באמצעות מוטות הברזל בכוונה לגרום למותו, עד שהמתלון התמוטט, נפל על גבו ושכב על הקרקע בעודו מדמם ולא מגיב. המשיב 1 הוסיף להכותו במוט ברזל בראשו גם לאחר מכן. מתלון אחר, אחיו של המתלון הראשון, נשכב עליו בניסיון להגן עליו מפני פגיעה נוספת מצד המשיבים, וספג אף הוא מספר מכות בגבו. אב המתלוננים ששמע את הנעשה מחוץ לביתו, התקדם לעבר ילדיו, ולאחר שהמשיבים הבחינו בכך, המשיב 1 הכה בראשו של המתלון הראשון פעם נוספת באמצעות המוט וברח יחד עם יתר המשיבים מהמקום. בעקבות האירוע, נגרמו למתלון הראשון שברים מרובים בעצמות הגולגולת, דימומים, בצקת במוח ועוד. מתלון זה גם עבר מספר ניתוחים דחופים ואושפז לפרק זמן ארוך.

ההליכים בערכאה הראשונה

4. בד-בבד עם הגשת כתב האישום המקורי, ביום 11.6.2018, הוגשה לבית המשפט המחוזי באר שבע בקשה למעצרים של המשיבים 1-2 עד תום ההליכים המשפטיים נגדם (במסגרת מ"ת 18-06-24925). כמו-כן, עם הגשת כתב האישום המתוקן, ביום 19.6.2018, הוגשה בקשה למעצרים של המשיבים 3-4 עד תום ההליכים המשפטיים נגדם (במסגרת מ"ת 18-06-44521).

5. ביום 9.7.2018 הסכים בא-כוח המשיבים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר נגדם, ובית המשפט המחוזי הורה על הגשת תסקירי מעצר שיבחנו חלופות מעצר בעניינם.

6. ביום 30.7.2018 הורה בית המשפט המחוזי (השופט א' משניות) על מעצר המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם. זאת, לאחר שהתקבלו תסקירי שירות המבחן, אשר לא המליצו על שחרור המשיבים לחלופות מעצר לאור רמת הסיכון הגבוהה הנשקפת מהם וכן נוכח הערכת שירות המבחן כי החלופה המוצעת לא תיתן מענה לסיכון הנשקף מהם.

7. ביום 27.9.2018, הגישו המשיבים בקשה לעיון חוזר בהחלטת בית משפט קמא מיום 30.7.2018, במסגרתה עמוד 2

ביקשו ששירות המבחן יבחן חלופת מעצר חדשה שהוצעה על ידם בדמות מעצר בית בעיר אחרת. ביום 14.10.2018 הורה בית המשפט המחוזי על הגשת תסקירי מעצר שיבחנו את החלופה הנ"ל. ביום 7.11.2018 נמחקה הבקשה לעיון חוזר לבקשת המשיבים, אשר חזרו בהם מהבקשה נוכח היעדר המלצה חיובית משירות המבחן.

9. בית משפט קמא קיים ישיבת הוכחות אחת בתיק העיקרי במסגרתה שמע חמישה עדי תביעה וקבע שלושה מועדי הוכחות נוספים לחודש מאי.

נימוקי הבקשה

10. המדינה מבקשת להאריך את מעצרו של המשיבים בתשעים ימים נוספים, בטענה כי מסוכנותם נלמדת מחומרת המעשים המיוחסים להם - שלגביהם קיימות ראיות לכאורה, מהנזקים החמורים שנגרמו למתלונן וכן מתסקירי המעצר שהוגשו בעניינם על ידי שירות המבחן. בנוגע למשיב 1, טוענת המדינה שמסוכנותו נלמדת גם מעברו הפלילי, אשר כולל הרשעה בעבירת נשק. כמו-כן טוענת המדינה, כי התיק מתקדם בקצב סביר וכי בישיבה האחרונה נשמעה עדותם של חמישה עדי תביעה ונקבעו בתיק שלושה מועדי הוכחות נוספים בחודש מאי.

11. מנגד, טוענים המשיבים כי חל עיכוב במימוש זכותם לעיון בחומר החקירה וכי המדינה אשמה בעיכוב זה ובביטולה של ישיבת הוכחות אחת לפחות. עוד טוענים המשיבים, כי הדיון בתיק לא יסתיים בקרוב ועל כן מן הדין לשחררם או, למצער, למצוא עבורם חלופה למעצר מאחורי סורג ובריח. כמו כן נטען לפניי כי חלקו של המשיב 4 בעבירות מושא כתב האישום איננו רב, אך טענה זו ירדה מן הפרק בעקבות דין ודברים ונוכח יישום דיני השותפות לדבר עבירה על המקרה.

דיון והכרעה

12. לית מאן דפליג שהמעשים האלימים, שבגינם המשיבים הועמדו לדין, הם חמורים מאד. רמת המסוכנות הנשקפת מכל אחד מהמשיבים הינה גבוהה, ומשפטם מתנהל בקצב סביר חרף הביקורת על התנהלות התביעה שהשמיעו המשיבים במהלך הדיון. המשיבים מצביעים על עינוי דין ממנו הם עתידים לסבול, אך תחזיתם בנוגע להימשכות ההליך היא בגדר השערה בלבד. אם השערה זו תיהפך למציאות, יוכלו המשיבים להגיש בקשה לעיון חוזר לבית משפט קמא בנוגע למעצרו ולחלופותיו.

13. בנקודת הזמן הנוכחית, בקשת המדינה הינה מוצדקת לחלוטין. כאשר נקודת האיזון בין צרכי ההליך הפלילי, מחד גיסא, לבין ההגנה על חירות המשיבים תחת חזקת החפות, מאידך גיסא, תוסט לכיוון שחרורם מן המעצר ומציאת החלופה לסורג ובריח, כך ייעשה. הדבר טרם קרה, ועל כן דין הבקשה להתקבל.

14. אשר על כן, אני מאריך את מעצרו של המשיבים כמבוקש לעיל.

ניתנה היום, ל' באדר א' התשע"ט (7.3.2019).

עמוד 3

ש ו פ ט
